

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1069

10.09.2023 (134)

Lederskap mellom nasjonalt fellesskap og elitisme

fra Michael Kühnen

TIDSDREPEREN

Europeisk historie kjenner til mange omveltninger, opprør og omveltninger. Ganske mange av dem smykket seg med betegnelsen "revolusjon". Men hva er en revolusjon - noe annet enn en voldelig endring i maktbalansen?

Nei - ikke enhver ny regjering som kommer til makten og bryter reglene til det tidligere regimet er et uttrykk for en revolusjon som har funnet sted; og ikke enhver revolusjon trenger å være voldelig. En revolusjon er snarere en fullstendig endring og fornyelse av hele det åndelige, mentale, etiske og selvfølgelig også politiske grunnlaget, en gjenopprettelse av ALLE verdier! Etter en revolusjon er ingenting det samme som det var før, hele koordinatsystemet i det sosiale livet har endret seg. Det bibelske ordtaket: "Se, jeg gjør alt nytt!" kan symbolsk stå for en revolusjons krav og virkelighet.

Forhistorien kjenner særlig én revolusjon av denne typen: det var overgangen fra jeger- og samlerliv til jordbruk. Hvorvidt man vil betrakte ytterligere omveltninger, som fremveksten av byer eller overgangen fra bronsealder til jernalder, som genuine revolusjoner, så viktige de enn er historisk sett, eller - som jeg tror - som logiske virkninger av denne første og egentlige revolusjonen, kan stå åpent. Under alle omstendigheter var det

bofastheten som totalt forandret holdningen til livet og alle verdier, og som dermed utvilsomt kan karakteriseres som en revolusjon. Mange raser og folkeslag - men på ingen måte alle - har gjennomgått denne revolusjonen, som fremdeles dominerer våre liv i dag, og i en grad som vi ikke engang er klar over, så mye har verdiene og ideene til en bofast og urban kultur blitt naturlige for oss.

La oss her bemerke at en revolusjon ikke skal betraktes som en positiv verdi i seg selv: en sunn kultur trenger ingen revolusjon, siden den er i samsvar med den biologiske naturen til rasene og folkene som bærer den, og med naturlovene. Bofasthetsrevolusjonen, vanligvis kalt "yngre steinalder", er å betrakte som positiv, siden den innleder en kulturell utviklingsprosess. Folk som ikke deltok i denne revolusjonen, betraktes som "tilbakestående" og viser seg mer og mer å være uegnet for livet: Fra et biopolitisk synspunkt er de faktisk utmerket tilpasset det naturlige miljøet, lever i harmoni med naturen og sin egen nasjonale karakter, men evnen og viljen til å skape kultur er også en biologisk disposisjon hos mennesket, som disse folkene har tillatt å atrofi fullstendig, til sin egen skade. Fra det nasjonalsosialistiske synspunktet, som ikke tar sikte på en "tilbakevending til naturen", men på å skape en avansert kultur i samsvar med naturen og arten, var den neolittiske revolusjonen derfor en nødvendig og positiv revolusjon.

Ut fra dette kunne vår rases liv ha tatt en naturlig utvikling som ville ha krevd store omveltninger og inngrep bare hvis kulturen hadde degenerert for mye, dvs. utviklet seg i strid med den biologiske særegenheten til folkene som bar den og med naturlovene. Dette ser ut til å ha vært tilfelle med andre kulturbærende raser, som de asiatiske eller indianske sivilisasjonene. Deres utvikling fant sted uten ytterligere revolusjoner, og vendepunktet som de også opplevde, kom ikke innenfra gjennom en revolusjon, men utenfra gjennom den ariske rasens verdensomspennende kolonialisme. Dessverre for dem opplevde den ariske rasen flere revolusjoner:

De en gang så mektige indoeuropeiske høykulturene hadde uttømt seg selv og degenerert i en slik grad at bare ekstraordinært dyptgripende hendelser kunne gjøre det mulig å vende tilbake til et liv i tråd med arten og naturen:

De sunne og livskraftige germanske folkeslagene var skjebnebestemt til å overta arven fra Roma og dermed fornye en felles arisk høykultur fra nord til den persiske grensen og videre. Forskyvningen av tyngdepunktet fra Middelhavet til nord, skiftet i kulturelt lederskap fra latinerne og helene til de germanske stammene, ville ha vært et dypt kutt i verdenshistorien, men ikke en revolusjon som fullstendig ville ha endret livsholdningen i den gamle verden og innledet en ny æra.

Og likevel skjedde en slik revolusjon. Noe fremmed og uhyggelig hadde slått rot i

den antikke verdens organisme, profittert på dens degenerasjon og fremmet den inntil ropet om fornyelse ble så sterkt og forfallet så dypt at et revolusjonært samfunn var i stand til å utløse den første virkelige revolusjonen i vår europeiske kultursfære i historisk tid: Dette var kristendommens revolusjon, som plasserte den ene absolutte Gud, ved siden av hvem det ikke kunne være noen andre, i sentrum for et nytt verdensbilde og erklærte kirken for å være den guddommelige viljens fullbyrder. Da den skjebnesvangre overgangen til de germanske stammene fant sitt ytre uttrykk i kroningen av den frankiske herskeren Karl, som gikk inn i historien som den store, hadde de for lengst arvet ikke bare keiserens Roma, men også den kristne kirkens og religionens Roma. Deres ubrutte vitalitet fornyet og skapte en livsorden som varte i århundrer, men den førte ikke til en vending mot en avansert sivilisasjon i pakt med naturen og dens arter, men snarere en dogmatisk, naturfiendtlig fremsynthet med økende fremmedgjøring fra livets naturlige grunnlag og lover.

Nietzsche beskriver denne utviklingen treffende med begrepet dekadanse, med hvilket han mener nettopp denne fremmedgjøringen og degenereringen, dvs. han definerer begrepet bredere enn det som vanligvis er tilfelle. Men siden en kultur bare kan bestå på lang sikt hvis den utvikler seg i harmoni med naturen, gjør en sunn livskraft opprør mot degenerasjon helt til en ny revolusjon bryter ut.

Hele den kristne middelalderens historie kan tolkes ut fra dette synspunktet om permanent opprør, på samme måte som den hellige inkvisisjonen var verktøyet for å forhindre en revolusjon.

Til slutt ble det nok en gang funnet et revolusjonært samfunn som startet den forsinkede omveltningen - det var frimurerne. Deres ytre triumf var den franske revolusjonen i 1789, men det ble en virkelig revolusjon, en ny tidsvending som ikke bare endret maktforholdene, men alle livets grunnlag. Den kristne Gud ble fordrevet fra sin jordiske allmakt, og det frie individet trådte inn i sentrum for alt liv og alle følelser. Så edel som denne liberalismens revolusjon var ment å være, mislyktes den elendig på grunn av menneskets natur, etablerte ikke en virkelig stabil livsorden, men erstattet den kristne tvangsordenen med akselerert dekadanse og økende oppløsning. Tross alt endret denne revolusjonen alle livets grunnlag og påvirker oss fortsatt i dag - i kjølvannet av den fant industrialiseringen sted, kapitalismen utviklet seg og, som dens mest ekstreme avkom, ble marxismen født.

Det grunnleggende problemet i den europeiske kultursfæren, som i mellomtiden hadde fått avleggere på alle kontinenter og dominerte verden med sin livsholdning og lenge også maktpolitisk, var imidlertid fortsatt uløst: fremmedgjøringen fra kultur og natur, den stadig akselererende degenerasjonen og dekadansen.

Og til slutt kom et bevisst revolusjonært fellesskap sammen for å utløse den

revolusjonen som fundamentalt skulle stanse den europeiske kulturens to tusen år lange forfall: Det var den nasjonalsosialistiske bevegelsen som utløste det nye tidsskiftet og satte opp et program for å bygge en høykultur i tråd med arten og naturen.

La oss oppsummere - den yngre steinalderrevolusjonen gjorde det mulig for den ariske rasen å begynne å skape en kultur som kulminerte i den antikke høykulturen i Hellas og Roma i Europa (de ariske kulturene i Persia og India fulgte andre veier som det ville føre for langt å forfølge). Antikkens kultur degenererte etter hvert på grunn av uttømming av livskraften til folkene som opprettholdt den - særlig den romerske. Dette førte til den første virkelige europeiske revolusjonen, som ikke bare fornyet kulturen, men skapte en helt ny livsorden, men som samtidig utløste et avvik som fremmedgjorde kultur og natur fra hverandre en gang for alle. Denne kristne revolusjonen hadde utnyttet den sunne vitaliteten til de germanske folkene med imponerende dogmatisk rigiditet og hadde klart å opprettholde sin orden på denne måten i århundrer, til tross for alle opprør.

Til slutt ble den etterfulgt av den andre europeiske revolusjonen, den frimureriske liberalismen, som oppsto fra et berettiget opprør, men som ikke anerkjente det grunnleggende problemet i europeisk kultur, og til og med forverret det. Selv om den ikke lyktes i å etablere en stabil orden, omformet den likevel gamle verdier, skapte en annen holdning til livet som råder den dag i dag, selv om det blir stadig tydeligere at feil vei nå gradvis blir dødsveien, ikke bare for vår kultur, men for vår rase! Den nasjonalsosialistiske revolusjonen står i motsetning til dette, og setter biologisk tenkning og de naturlige fellesskapene mellom mennesker og raser i sentrum for all tenkning og følelse, og utløser dermed en ny tidsvending og muliggjør en høykultur der kultur og natur igjen blir forsonet med hverandre, og der dekadanse, degenerasjon og fremmedgjøring overvinnes! Dette er det tredje vendepunktet i europeisk historie!

Med hver av disse tre revolusjonene begynner en ny æra: De kristne gjorde dette klart ved å utvikle og håndheve en ny æra med fødselen av deres grunnlegger, som har overlevd denne religionens historieformende kraft til denne dag.

Den frimurerisk-liberale revolusjonen fremsatte et tilsvarende krav da den ønsket å starte år 1 i en ny æra med proklamasjonen av den franske republikken. Deres manglende evne til å etablere en varig styreform ble også vist ved at Napoleon stilltiende avskaffet denne kalenderen etter bare noen få år.

Nasjonalsosialismen så i utgangspunktet på seg selv som en rent tysk frihetsbevegelse, født ut av nederlaget i første verdenskrig og Versailles-diktatets ydmykelse. Først med tiden innså den sin sanne natur, som en raserevolusjon med verdensomspennende pretensjoner.

Andre verdenskrig innledet realiseringen av den nasjonalsosialistiske revolusjonens overnasjonale oppgave. Men det var ikke før nasjonalsosialismen mistet den maktpolitiske støtten fra tyske våpen at nasjonalsosialister overalt i den hvite rases habitat begynte å se seg selv som en verdensomspennende revolusjonær bevegelse. Dermed er veien klar, gjennom en siste virkelig revolusjon, for å sikre vår rases overlevelse og lede den til en ny blomstring! Alle betingelsene er på plass. Degenerasjonen av den vestlige sivilisasjonen, som nå forgifter hele verden, har utviklet seg i en slik grad at ropet om forløsning, frelse og fornyelse lyder sterkere fra år til år over hele kloden - og med nasjonalsosialistene eksisterer det et verdensomspennende, forent, revolusjonært fellesskap som vil fullføre denne revolusjonen som for lengst har begynt!

Og igjen gjenspeiles denne verdensrevolusjonære påstanden symbolsk ved innføringen av en ny kalender, for hva kan bedre illustrere at en ny æra har begynt, at alle verdier er i endring, at et nytt grunnlag er lagt for en verdensorden basert på sunne raser og folkeslag? Men hva kan være år 1 i dette vendepunktet i tid, når begynte denne revolusjonen?

Begynnelsen på vår revolusjon er vanskelig å fastslå:

Romantikken og Nietzsche er like mye en del av dette som det nasjonalsosialistiske partiets grunnleggelse eller maktovertakelse er historiske datoer. Men det har aldri vært noen reell diskusjon om dette: Hjertet og følelsen til nasjonalsosialistene etter andre verdenskrig bestemte og tok den eneste riktige avgjørelsen. Ingen romantiker og ikke engang en Nietzsche, ikke noe parti og ikke noe program kunne sette i gang en revolusjon som skulle rette opp to tusen år med feil. Den største og viktigste tidsendringen siden den yngre steinalderrevolusjonen krevde en tidsvender som brøt alle normer og virkelig kunne forandre verden gjennom sin fremtreden. Det var ved skjebnens nåde at det tyske folket fikk denne tidsvelgeren, og det vil være en evig ære i tysk historie at det tyske folket til slutt forstod ham som sådan, valgte ham som sin leder og fulgte ham gjennom alle opp- og nedturer. Uten Adolf Hitler ville vår kultur, og med den muligens vår hvite rase, ha dødd uten å få en ny sjanse til fornyelse; det var også han som beviste at en slik revolusjon av frelse og frelse faktisk var mulig, og hans makt kombinert med dens historiske nødvendighet og forandret verden.

Siden Føreren ikke lenger er med oss i kroppen, men hans ånd er med oss og gir oss styrke til å fullføre revolusjonen, har vi forstått at vi lever i en ny tid, en tid som begynte med fødselen av Føreren Adolf Hitler den 20. april 1889 i den kristne kalenderen, og hvis første århundre snart vil ta slutt. Siden krigens slutt har vi talt Førerens år (JdF) og dermed hedret vendepunktet i tiden, den ariske rasens frelser, vår Führer Adolf Hitler!

VISJONÆREN

Ordene om den nasjonalsosialistiske revolusjonen som "frelsens revolusjon" og om Adolf Hitler som "den ariske rasens frelser" kan virke altfor høytravende for utenforstående. For å forstå dem må man ha en presis forståelse av hva som menes med "frelse":

Med frelse forstår vi den oppnådde enheten av kunnskap, vilje og handling i tjeneste for en etisk verdifull idé. Denne frelsen kan oppnås av enkeltpersoner så vel som av alle naturlige og kulturelle fellesskap. Nasjonalsosialismen streber etter en tilstand av frelse for alle nasjonale og rasemessige kamerater, så vel som for alle folk av vår rase, deres nasjoner og stater, det kommende riket og den etterlengtede nye orden i hele verden! I dette er vår idé i tradisjonen til europeisk idealisme, for frelse innebærer å se meningen med livet i tjeneste for ideer og verdier, men ikke først og fremst i materiell velvære:

Nasjonalsosialismen bekjemper egoisme og bekjenner seg til fellesskapets forrang!

Når vi snakker om en etisk verdifull idé, må det være klart hvilken etikk som menes, og hva den er avledet av:

Enhver revolusjon fører til en omvurdering av gamle verdier, etablerer et nytt telt med nye verdier og en ny etikk. Den nasjonalsosialistiske etikken er derfor ikke avledet, som den kristne etikken, fra de påståtte, dogmatisk etablerte budene fra en Gud og ikke, som frimureretikken, fra individets streben etter lykke; den utleder sitt krav på håndhevelse og gyldighet fra den biologisk forståtte ideen om fellesskap, en biologisk humanisme hvis mål er artsbevaring og artsutvikling som den høyeste verdien som alt annet er avledet fra. Det finnes altså et hierarki av verdier, der folkets og rasens overlevelse og utvikling i samsvar med arten og naturen står øverst. Med dette verdihierarkiet er frelsen vi streber etter uløselig forbundet. Frelsestilstanden er derfor til syvende og sist livet par excellence: mennesket harmonisk integrert i naturen som en kamerat av mennesker og rase, som er forpliktet til å bevare, beskytte og utvikle det fantastiske mangfoldet av liv og lever deretter.

Hvis mennesker, hele folk, stater og raser faller ut av frelsen, degenererer, fremmedgjør seg fra naturen og sitt eget slag, trues de på lang sikt med døden som art og fullstendig tomhet for verdi og mening i deres personlige liv. Vår rase som helhet er i denne katastrofetilstanden, men fremfor alt vårt tyske folk, hvis vitalitet derfor ser ut til å være oppbrukt og hvis folk ikke lenger kan gjenkjenne noen

mening eller verdier.

Er det da for mye å si at revolusjonen som fører menneskene av vår art ut av denne minusverdenen, forlater dødens vei og baner vei for livet i all dets fornyede skjønnhet, verdighet og mangfold, er en frelsesrevolusjon!

Er det galt å feire den eksepsjonelle mannen hvis energi, genialitet, viljestyrke og storhet gjorde denne revolusjonen mulig, vår leder Adolf Hitler, som den ariske rasens frelser?! Absolutt ikke!

Frelsens seier, som vi ønsker med hver hilsen, finner sted i to trinn:

I den første fasen vinner det nasjonalsosialistiske partiet, som nasjonens fortropp og på grunnlag av et konkret tidsprogram, makten og legger grunnlaget for den etterlengtede nye orden. Etterpå oppløses partiet, og i den andre fasen utvikles den høykulturen der vår rase, dens folk og mennesker av vårt slag, fullt og fritt kan utvikle alle sine evner og dermed oppleve en enestående storhetstid.

Hvordan denne nye epoken vil se ut i detalj, kan vi ennå ikke forutsi. Vi får en liten idé om dette hvis vi tenker på de tidligere avanserte sivilisasjonene i vår rase i deres storhetstid og deretter prøver å forestille oss hvor mye deres høydepunkt fortsatt kunne ha blitt fremmet av vår nåværende og fremtidige kunnskap innen vitenskap og teknologi!

Når vi tenker på denne nye ordenen, som vi lengter etter og kjemper for, selv om bare våre etterkommere vil kunne leve i den, tenker vi igjen på vår Führer, hvis kunstneriske natur forutså den og hvis ytringer på høyden av hans makt gir en idé om den. Disse uttalelsene finnes i hans monologer i Førerenes hovedkvarter, og vitner om den dype lengselen etter frihet, storhet og skjønnhet i tankene og følelsene til den visjonære Adolf Hitler, som ønsket at kunstneriske mennesker, med en estetisk følsomhet, skulle være lederne for det nye riket, som ønsket å trene mennesker som var legemliggjørelsen av den høyeste verdien av rase og personlighet!

Og dette viljens geni, denne visjonæren av en fornyet verden, beviste med sitt livsverk at menneskets vilje kan oppnå hva som helst - at drømmen om den nye tidsalder ikke er en forfengelig dårskap, men kan realiseres! Hvor mye har denne visjonæren og drømmeren, så ofte latterliggjort i sine tidlige år, oppnådd?

Og aldri, selv ikke i de siste mørke timene, vaklet hans vilje. Selv i hans politiske testamente finner vi ikke hans tro, ikke hans håp, men hans visshet om at fra hans offerdød vil det komme kraft til å fullføre hans verk! Vi vil oppfylle denne arven!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Halbgötter haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die autoritär-bürokratische Bewegung wieder als ein zentrales in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idiosyncrasie von Nationalismus, Völkerei, Verfolgung und Verdrängung haben nicht zugeführt, dass keine der gesamten Welt jemals vollständig Führer Adolf Hitler zu werden.

Alle Nationalisten sind weniger affektuelle Völkler- und Rassenmenschen als vielmehr an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des bedrohlichen Völkertums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist aber dabei, die Völkerei - gegen alle weißen Völker (?) - zu begeben. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kennzeichnungen.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Stummkampf, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einem Bildschirm anderer Art. Jede Nationalistischer ist vom Führer.

Hail Hitler!
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related. Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthetrident.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 179 (7/20) Released 2021 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Details of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of assembling genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and non-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info